

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

03/25

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 20 Kč

František

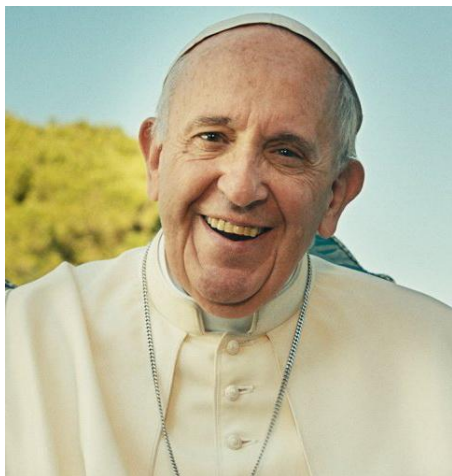
Zažil jsem několik papežů, ale snad největší stopu ve mně zanechal právě zemřelý František. Už jeho zvolení vyvolalo mnoho nejrůznějších reakcí plných překvapení a radosti. Již v prvním okamžiku, kdy vystoupil po svém zvolení na balkón, ohromil davy svým prostým a příjemným chováním.

Existuje řada svědectví o tom, jak se jich dotkla jeho volba: papež, na kterého jsme čekali – byl oporou těm nejhudším – mnohokrát prokázal vůli sjednocovat lidi jakéhokoli vyznání – šířil kolem sebe ovzduší míru a čistoty – byl skutečným zastáncem návratu ke kořenům a obrody církve – zvolil si jméno František, ačkoli byl jezuita, aby žil více v souladu s evangeliem a aby věnoval svou pozornost chudým – nikdy nevyslovil slovo papež, představil se jako římský biskup – byl to papež z Nového světa – přes všechno si dokázal zachovat smysl pro mezilidský kontakt – jeho prostota se v něm snoubí s nepopíratelným smyslem pro humor – jsem přesvědčen, že papež bude schopen přiblížit církev věřícím atd. I já si myslím, že František přiblížil církev dnešnímu světu. Nestyděl se opustit honosné oblečení, vyzýval mladé kněze, aby si svlékli sutany, vylezli ze sakristií, natáhli rifle, šli mezi lidi a nebáli se, že se zašpiní, v otázce synodality zdůrazňoval, že se nikdo nesmí vyvyšovat nad ostatní a mohl bych uvést řadu dalších změn a postojů.

Velice výstižně a přesně vystihuje jeho osobnost nadpis článku v KT: Odešel pastýř, který byl cítit ovce. Děkujeme ti, Pane, za římského biskupa Františka a pomoz nám, abychom ho následovali v lásce a věrnosti Bohu.

V souvislosti s 80. výročím konce 2. světové války prosíme také za mír ve světě a osvěcení těch, kdo řídí světovou politiku, aby přestali prosazovat jen své mocenské zájmy.

• Karel Kylar

Májové pobožnosti

Pro každého z nás je měsíc květen příležitostí ujasnit si význam Panny Marie v životě víry a obnovit k ní svůj osobní vztah. Pomocí nám mohou být i společné krátké májové pobožnosti, které budou vždy po poledních a večerních mších sv. v kostele sv. Jana Křtitele, v neděli večer v kostele sv. Bartoloměje.

Farní festival – den farnosti

Významným dnem pro naši farnost bude i neděle 25. května. V rámci farního festivalu se totiž chceme všichni z Pardubic a okolních farností sejít na slavení jedné mše sv., lépe si tak uvědomit duchovní pouto mezi sebou navzájem a prožít jednotu farního společenství s věřícími navštěvující bohoslužby v různých chrámech. Z tohoto důvodu bude tuto neděli pouze jedna mše sv. v 10:00. Protože máme malé kostely, budeme ji slavit pod širým nebem u salesiánů. Po bohoslužbě bude následovat další program – viz informace na letáku (a v minulém Zpravodaji) a v rozhovoru na straně 23.

Pardubické hudební jaro – mše sv. v kostele sv. Bartoloměje

Počínaje předloňským ročníkem se tohoto tradičního hudebního festivalu stala součástí i slavnostní mše s profesionálním hudebním doprovodem a pozvaným kazatelem. V minulých dvou letech k nám tak zavítal jáhen Max Kašparů a P. Tomáš Petráček. Letos v neděli 18. května v 9:00 bude mši sv. celebrovat vám dobře známý P. Tomáš Hoffmann z DCŽM Vesmír, který v Pardubicích před lety působil. O hudební doprovod se postarají pardubické sbory ve spolupráci s orchestrem Konzervatoře Pardubice a dirigentem Tomášem Židkem.

Noc kostelů

V pátek 23. května se uskuteční tradiční Noc kostelů. Cílem je umožnit veřejnosti přístup do míst, kam se možná během bohoslužeb ostýchají vstoupit a umožnit jim skrze umění, rozhovory, ticho či nějakou aktivitu vnímat hodnoty křesťanské víry, setkat se s věřícími a případně si začít klást otázky, které mohou vést k setkání s Kristem. Doprovodíme tedy organizátory i návštěvníky svou modlitbou, aby vynaložené úsilí přineslo všem duchovní užitek. Více informací na str. 7.

Břimování – návštěva biskupa Prokopa Brože

V neděli 8. června, o slavnosti Seslání Ducha svatého, bude v 9:00 v kostele sv. Bartoloměje udílena svátost břimování. Při této příležitosti do farnosti poprvé zavítá i nově vysvěcený biskup Prokop Brož. V předvečer slavnosti, v sobotu 7. června v 19:00, se za sebe i za břimovance budeme modlit při večeru chval, který hudebně doprovodí Petr Kučera s přáteli. S břimovanci se můžete více seznámit na str. 3-6.

První svaté přijímání

Na přijetí svátosti smíření a eucharistie se letos připravuje 33 dětí (20 dětí na faře a 13 u salesiánů). Slavnost prvního svatého přijímání proběhne v neděli 11. 5. v kostele sv. Václava v 9:00 a v neděli 15. června v 10:30 u sv. Bartoloměje. Z tohoto důvodu nebude mše sv. v 10:00 v klášterním kostele. O přípravě dětí se více dočtete na str. 13 a 21.

Nový oltář – úprava liturgického prostoru

Jak jste si už při návštěvě kostela sv. Bartoloměje jistě všimli, byl odstraněn stupínek v presbytáři a provizorně zakryta podlaha. Další práce jsou plánovány na červenec a srpen, kdy se kostel uzavře, aby se mohlo vše připravit k osazení pískovcového oltáře a dokončení okolního prostoru. V době letních prázdnin budou přesunuty nedělní bohoslužby do klášterního kostela a večerní mše sv. ve všední dny zůstávají až do odvolání v kostele sv. Jana Křtitele. Více informací, včetně těch technických, se dočtete na str. 11. Velké poděkování za starost s realizací tohoto projektu patří především Lukášovi Pavlíkovi.

• P. Jan Uhlíř

Aktuálně

Biřmovanci

Svatost biřmování v neděli 8. června přijme celkem 15 křesťanů. Dospělý křesťan by měl umět vydat svědectví o své víře. Proto jsem je poprosil, aby se nám představili skrze svůj oblíbený citát a krátce sdělili, proč právě daný verš Božího slova je jim drahý. Věřím, že toto jejich svědectví bude povzbuzením i pro vás a naše biřmovance „obdarujete“ alespoň krátkou střelnou modlitbou.

Kozáková Šárka, 24 let

„Vtom přišel jeden malomocný a klaněl se mu se slovy: „Pane, kdybys jen chtěl, dokážeš mě očistit.“ On vztáhl ruku a dotkl se ho se slovy: „Já to chci, buď čistý!“ A jeho malomocenství bylo ihned očištěno.“ (Mt 8,2-3) Příběh tohoto malomocného mi zas a znova dodává naději, že ať už jsme v jakkoli beznadějně situaci, Pán se neváhá dotknout našich ran a svojí láskou je zacetit. Potřeba je k tomu jen jednoho – upřímné víry.

Němeček Václav, 20 let

„Bůh je naše útočiště a síla, osvědčená pomoc v soužení.“ (Žalm 46,2) Tenhle verš mi připomíná, že i když se všechno kolem mě hroutí, Bůh zůstává pevný a přítomný. Není jen vzdáleným pozorovatelem, ale blízkým pomocníkem a přítelem, na kterého se můžu obrátit.

Lukavský Marek, 17 let, biřmovací jméno Kryštof

„Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.“ (Žalm 23,1) Tento úryvek jsem si vybral, protože mi pomáhá v každodenním životě.

Mori Jana, 30 let, biřmovací jméno Rafael

„Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.“ (Žid 11,1) V těžkých životních chvílích se často trápíme přemýšlením a zapomínáme to s důvěrou svěřit Pánu. Odevzdat se a věřit mě naplňuje pokojem a nadějí, otevírá oči. Je to jednoduché a přesto někdy obtížné. Ale vždyť On se o všechno postará.

Utíkalová Valentýna, 23 let, biřmovací jméno Marie Magdalena

„Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?“ (Ř 8,31) Tak často se cítíme ztracení, bezmocní, jako by svět byl plný nepřemožitelných sil, které nám na každém kroku staví překážky do cesty. A pravdou je, že jako lidé jsme slabí. Ale Bůh ne. Není větším požehnáním než být božím dítětem, moci se vznášet na křídlech dokonalé boží lásky a schovat se pod trámy kříže, skrze který Ježíš porazil toho největšího nepřítele - smrt. Proto nemějme strach, nemusíme bojovat ve válkách, ve kterých náš Pán dávno zvítězil. Čerpejte sílu z Jeho vítězství a vezměte, že není mocnějšího ani více milujícího otce, než Boha na nebesích.

Sedláková Adéla, 15 let, biřmovací jméno Miriam

„On vstal a odešel domů.“ (Mt 9,7)

Přijde mi, že někdy obecně hledáme složité věci v těch jednoduchých a jen to, že tahle věta je samostatný verš, mě zaujalo, protože někdy je odpověď prostá: vstaň a jdi domů, ať už to po tebe znamená cokoli – místo, člověk nebo něco jiného...

„Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky.“ (Žid 13,8)

Přijde mi nádherná skutečnost, že k tomu samému Bohu se modlila moje praprababička ale i Ježíš a Marie a zároveň i třeba Abraham. Zároveň v tom verši je skvělá jistota, že se na něj můžeme spolehnout a být v bezpečí.

Bujdaková Andrea, 34 let, biřmovací jméno Marie

„Buďte k sobě navzájem laskaví a milosrdní, navzájem si odpouštějte, jako i vám odpustil Bůh v Kristovi!“ (Ef 4,32) Tento úryvek vystihuje podstatu křesťanského života a mezilidských vztahů. Připomíná nám, že i my jsme byli obdarováni milostí a odpuštěním, což by nás mělo motivovat k tomu, abychom stejnou milost prokazovali i druhým. Pro mě samotnou je odpuštění stále silné téma, rozhodnutí, které je mnohdy tak těžké učinit. Ale Boží odpuštění je bezpodmínečné, vede k vnitřnímu pokoji a naději. A právě naděje nás motivuje k lásce, vytrvalosti a k dobrým skutkům.

Jířů Antonie, 17 let

„V srdci člověka je mnoho plánů, ale Hospodinův plán se naplní.“ (Př 19,21)

Často si v hlavě plánuji věci dopředu. Co budu dělat za pět minut, za hodinu, za dvě, zítra, ... Bylo běžné čtvrtetní odpoledne, cítila jsem se rozmrzele: plány, které jsem měla, vůbec nevycházely tak, jak jsem chtěla. Po chvíli mi v oznámeních v mobilu přistál z aplikace Bible tento citát a já jsem si uvědomila, že se nemusím stresovat z toho, co bude, protože to stejně sama neovlivním a můžu to maximálně svěřit do Božích rukou.

Nejezchlebová Tereza, 18 let, biřmovací jméno Tereza (Matka Tereza)

„Vy jste světlo světa. Město ležící na hoře nemůže být skryto. Stejně tak se nerozsvěcí lampa, aby ji postavili pod vědro, ale na svícen, a tehdy svítí všem, kdo jsou v domě.“
(Mt 5,14-15)

Můj oblíbený úryvek je část z kázání na hoře. Představuji si to jako dlouhý řetěz světýlek (třeba na vánočním stromečku), každý z nás je jedno malé světýlko, které září do okolí, samo nedozáří moc daleko, ale zároveň je důležité pro ty kolem něho. Zároveň to ale vnímám jako připomenutí určité mé „povinnosti“, aby to vnitřní světlo nevyhaslo, ale abych se snažila ho znovu a znovu zažehávat. Protože u světla je možné ho obnovit, i když někdy pohasíná, ale když bude zhasnuto, k ničemu moc není.

Vlach Jiří, 17 let, biřmovací jméno Michael

„Teď tě poučím, ukážu ti cestu, po níž jít; radu ti poskytnu, zrak k tobě obrátím.“
(Žalm 32,8)

Na tomto verši se mi líbí to, že poukazuje na to, jak nás Bůh má rád, a že i když to tak někdy možná nevypadá, stále nám pomáhá.

Sejkora František, 51 let, biřmovací jméno Albert Veliký

„Miluj svého bližního jako sám sebe.“ (Mt 22,39)

Důvod: univerzálnost, tuto radu může aplikovat každý člověk bez ohledu na náboženství, kulturu atd. Je to inspirace k lepšímu životu. Dalším důvodem je jednoduchost a hloubka citátu, kdy nabádá k lásce a respektu vůči ostatním.

Sysel Jakub, 34 let, biřmovací jméno Kryštof

„Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. Láska nikdy nezanikne.“ (1Kor 13,7-8) Tento citát mě oslovil, protože mi od dětství chybělo jakési naplnění a neuměl jsem ho přesně definovat. Až po poznání boží lásky vím, že jsem našel, co jsem hledal a teď také vím, že s láskou chci prožít každý den a dávat ji všem svým milovaným, aby jim nechyběla jako kdysi mně.

Sedlák Jan, 21 let

„Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?“ (Ř 8,31) Apoštol Pavel poukazuje na to, že v Bohu máme nejsilnějšího spojence, není nikdo větší. Tím nám dává bezpečí a ochranu, jelikož proti nám nestojí nikdo, kdo by se mu mohl rovnat.

Cvrček Matouš, 19 let, biřmovací jméno Petr

„Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu; ale řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven.“ (Mt 8,8) Je mi velmi blízký, protože vyjadřuje hlubokou pokoru a mimořádnou víru. Velkou váhu přikládám tomu, jak voják uznal svou nehodnost a přesto důvěřoval, že Ježíš může uzdravit jeho služebníka pouhým slovem. Tento verš si připomínáme každou neděli při mši, ale někdy ho jen automaticky odříkáme, aniž bychom se nad ním opravdu zastavili. Proto mi i tento verš připomíná, že víra není rutinní záležitost, ale něčím, co bychom měli skutečně prožívat.

Bunček Lukáš, 18 let, biřmovací jméno Albert Veliký

„Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.“ (Jan 1,12)
Nejvíce obdivuji možnost volby, kterou mám tento verš dává. Můžeme následovat Boží plán a budeme se mít úžasně, ale musíme se pro to rozhodnout a něco udělat.

Traxlerová Tereza, 17 let (bude biřmována v jiném termínu)

„Neboj se, jen věř.“ (Lk 8,50) „Po jejich ovoci je poznáte.“ (Mt 7,16) Jak být křesťanem v dnešní době je otázka, s kterou se potýká spousta mladých lidí. Jak být dobrá katolička? Jak předávat víru? Co to je evangelizace? Jak to a tamto může Bůh dopouštět? Proč se to všechno děje? Přichází k nám nespočet otázek nejen od okolí, ale i od nás samých. Odpovědi jsou dvě a jsou prosté. Za prvé: „Neboj se, jen věř.“ A tak se nebojme a věřme, nechme to na Bohu a důvěřujme. Vyměňme tisíce otázek "proč" a místo toho naslouchejme. Nechme stranou předsudky, ale nabídneme pomoc. Přestaňme pořád dokola obviňovat a naučme se až 77 krát odpustit. Nechtějme především vidět důkazy, ale cítit lásku. Je to tak prosté, stačí každé ráno chytnout nebeskou ruku a vyjít. Vyjít s boží láskou, kterou necháváme skrze nás proudit dál. A s tím přichází druhá odpověď: „Po jejich ovoci je poznáte.“ Po ovoci, kterým je láska.

• *Připravil Jan Uhlíř*

Modlitební karavan / stan / v Pardubicích!

Možná jste minulý rok zaznamenali před nádražím Modlitební karavan, kde se podávala káva; kdo měl zájem, mohl si vzít Bibli, posedět, popovídat si, říci, co má na srdci, zeptat se na cokoli. U karavanu byla skupinka lidí v tričkách, na kterých byl nápis Modlitby 24/7.

Tento rok bude v Pardubicích Modlitební stan, kde se opět bude podávat káva a bude tam skupinka lidí, která se chce věnovat kolemjdoucím, aby se mohli zastavit a popovídat si.

Je vytvořena WhatsApp skupinka, kde se každou středu lidé celorepublikově spojují a modlí se za města, kde probíhá Evangelizace v Modlitebních karavanech, aby co nejvíce lidí poznalo Krista a uvěřilo v něho. Správce celorepublikové skupinky je pan Václav Dvorský.

V některých městech mají dokonce i modlitební místnost, kde se lidé modlí na tento úmysl. Je to ekumenická akce, jsou do ní zapojené různé křesťanské sbory i katolická církev.

V Pardubicích akce proběhne 30. - 31. 5. 2025 a také 26. - 27. 9. 2025.

Městský úřad opět povolil umístění Modlitebního stanu před Hlavním nádražím. Zde se bude podávat drobné občerstvení, k dispozici budou kapesní Gedeonské bible a informace o církvích v Pardubicích, kde by se mohli zájemci zapojit.

Jak je možné se zapojit:

- každou středu ve WhatsApp skupince ve 20 hod.
- 23. 5. - 24. 5. bude 24 hodin probíhat modlitební řetězec za Evangelizaci v Pardubicích. Modlitební stráž se bude předávat telefonicky.
- Zapojením se do Modlitebního stanu 30. 5. - 31. 5. v Pardubicích: Povídáním s kolemjdoucími, podáváním občerstvení, modlitbou pro zájemce, podáváním informací, nasloucháním. Nebo také upečením drobného občerstvení, zábavou pro děti, aby si dospělí mohli popovídat.

Pokud byste se chtěl někdo zapojit do této evangelizační akce, informace podá **O. Vašek Čunek, SDB (cune@centrum.cz)** nebo **Zuzana Petrášová (zuzana@petras-cz.eu)**.

Další podrobnosti budou k dispozici na webových stránkách.

- *Zuzana Petrášová*

Skauti zvou do Podskaly

Tradiční skautská mše svatá v Podskale nedaleko Vrbatova Kostelce se uskuteční v sobotu 21. června 2025 ve 14:00.

Již mnoho let přicházejí skauti v měsíci červnu do kostela sv. Jana Křtitele v Podskale poděkovat za celý uplynulý skautský rok a vyprosit požehnání pro blížící se letní skautský tábor. Letošní tábor se uskuteční v krásné přírodě CHKO Železné Hory v obci Vortová u Hlinska. Loni jsme zde tábořili podruhé a místo se nám velmi líbilo. Díky podpoře Biskupství královéhradeckého se na toto místo můžeme vrátit i letos a prožít zde čtrnáct dní na louce obklopeni lesy a tichem. Věříme, že prožijeme mnoho výzev, nezapomenutelných zážitků a dobrodružství. Naučíme se novým skautským dovednostem, upevníme přátelství a posílíme sami sebe. Doufáme, že tábor bude i letos nádherným vyvrcholením celého skautského roku.

- *Za středisko Šestka Pardubice Marta Kohoutková – Želva*

Noc kostelů

Římskokatolická církev v Pardubicích otvírá své kostely **v pátek 23. května 2025**. Zapojujeme se tak do mezinárodní akce Noc kostelů, která má dlouholetou tradici. Umožňuje prožít rozmanitost událostí, citlivě přiblížit křesťanství, církev a víru. Nabízí setkávání lidí, prezentuje kostely, jako důležitou součást společenského života, poukazuje na kulturní hodnoty.

Ústředním tématem je NADĚJE. Ta nám dává sílu kráčet dál, hledat naplnění života. Pro nás křesťany je darem od Boha.

Zveme vás, s nadějí v srdci, do našich kostelů v Pardubicích a okolí.

Kostel sv. Bartoloměje: zahajujeme v 18:00 slavnostní mší svatou.

V 19:00 představíme příběh Křížové cesty s P. J. Uhlířem.

Ve 20:00 bude varhanní koncert prof. Jiřího Kuchvála.

Ve 21:45 si lze prohlédnout varhany a kůr kostela.

Ve 22:00 bude večer zakončen modlitbou.

Kostel Zvěstování Panny Marie – Klášterní vás od 18:00 hod - 22:00 hod. zve na večer rozjímání, přemýšlení a k modlitbě.

Kostel sv. Jana Křtitele od 18:00 -22:00 hod. dává možnost ve svíčkami osvětleném prostoru k modlitbám, prosbám a ukazuje, jak pomáhat druhým.

Kostel sv. Jiljí bude otevřen od 18:00 do 19:00 - můžete si prohlédnout prostory kostela a zvonice, poslechnout si varhanní hudbu.

Kostel sv. Václava u Salesiánů bude otevřen od 18:00 do 22:30. Nabídne komentované prohlídky kostela i celého domu, v 19:30 si budete moci poslechnout rozhovor s nedávno zesnulým hercem Aloisem Švehlíkem a ve 21:00 se ztišit se zpěvy z Taizé, modlitbou věnovanou tématu neděje a myšlenkám papeže Františka. Dále bude možno se seznámit na těchto místech s historií a současností života ve vesnických kostelech:

Kostel Povýšení sv. Kříže v Třebosicích otvírá v 18:00 hod.

Kostel sv. Václava v Mikulovicích otvírá v 18:00 hod.

Kostel sv. Jana Nepomuckého v Lánech na Důlku od 16:30 do 19:00 hod.

• *Marcela Klemová*

Modlitby za ulice nekončí

V druhé polovině dubna (23.4.) jsme dosáhli „pomyslného vrcholu“ – poutníci – misionáři prošli a promodlili všechny registrované ulice a místa v projektu, celkem jich je 650 (viz mapa na webu modlitbyzaulice.cz). Do některých se poutníci podívali dvakrát, některá navštívili i třikrát. Podle zpět odevzdaných kartiček od 20. října loňského roku poutníci promodlili přes úctyhodných 1300 ulic. V posledním měsíci registrujeme do systému průměrně 35 kartiček týdně, což si myslím, že je stále poměrně velké číslo. Bylo by tedy škoda tuto aktivitu rázem ukončovat, naopak je čas ji posunout do další fáze.

A jak bude další fáze vypadat?

Nebudeme se modlit pouze za lidi spojené přímo s ulicí, kterou si vytáhnete, ale máme možnost se modlit i za člověka či lidi, které si sami zvolíte, může to být třeba váš soused, babička, synovec či spolužák, ale i bratranec z Ostravy, tetička z Austrálie či kolega z Indie. Můžete se samozřejmě modlit za více lidí, volba je pouze na vás. Někdo si řekne: „Vždyť se takto modlím celý život, proč o tom tak mluvíte, pravidelně se modlím za své blízké, za své známé, za ty, které nosím v srdci, za ty, na které myslím“.

Odpověď je jednoduchá: daná aktivita by nám mohla pomoci se modlit s určitou pravidelností. Zkrátka – když budu mít na ledničce, v peněžence, v knížce, kterou každý večer před spaním otvírám, kartičku, na které bude napsané jméno toho, na kterého určitě nechci zapomenout, tak mi to možná pomůže k tomu, abych opravdu nezapomněl, a pokaždé ho Pánu ve svých modlitbách odevzdal.

Podrobnosti o nové aktivitě budou prezentovány na farním festivalu, kdy bychom společně chtěli poděkovat za projekt Modlitby za ulice a otevřít projekt Modlitby za dar víry pro lidi kolem nás, za ty, které nosíme v našich srdcích.

A jak to bude vypadat prakticky?

Stuhy: V rámci programu farního festivalu společně pověsíme stuhy z jednotlivých kostelů na „kostku s modlitbami“. Z kostelů tak stuhy po festivalu zmizí. Kostku se stuhami bychom rádi podle možností umísťovali do společenských a kulturních objektů v Pardubicích. Aktuálně je jedna umístěna ve vstupním prostoru kostela u Salesiánů, druhá v chodbě budovy Domu hudby na Sukově třídě, kde sídlí konzervatoř, ZUŠ a Komorní filharmonie. Cílem je vytipovat a najít další místa umožňující důstojné umístění s možností zviditelnění a oslovení širší veřejnosti, která kostely pravidelně nenavštěvuje (vaše tipy jsou vítány).

Kartičky: V rámci nového projektu Modlitby za dar víry se v kostelech farnosti po farním festivalu objeví nová kartička, kterou si budete moci vzít, napsat na ni jméno toho, nebo těch, koho máte ve svém srdci a chcete ho nést ve svých modlitbách. Již existující kartičky projektu Modlitby za ulice z kostelů hned nezmizí. I nadále, dokud nedojdou, si v kostelech budete moci vzít kartičku se jménem ulice, za jejichž obyvatele se budete modlit.

Kartičky pak můžete nosit u sebe třeba celé léto (prázdniny a dovolené). Vedle návštěvy těchto ulic můžete symbolicky jejich obyvatele vzít na letní dovolenou, ať už na chalupu, do hor, k moři či jiných exotických krajín, přijmout je do svého srdce a nést je ve svých modlitbách. Na kartičku pak místo svého jména můžete třeba napsat, kde všude s vámi obyvatelé dané ulice byli a vytvořit si tak malý cestovatelský deník.

Chtěl bych vám tímto poděkovat za současnou podporu projektu Modlitby za ulice a povzbudit vás k pokračování nejen modliteb za ulice, ale i modliteb za dar víry pro ty, které nosíme ve svých srdcích a za všechny neznalé Boha či hledající.

P.S. Více informací o projektu Modlitby za dar víry se dozvíte v samostatném příspěvku.

• *Za přípravný tým modliteb za ulice Tomáš Kučera.*

Pozvání na koncert

Sbor CANTUS AMICI PARDUBICE Vás zve na JARNÍ KONCERT, který se bude konat v kostele sv. Bartoloměje ve čtvrtek 5. června 2025 od 18:00.

Modlitby za dar víry pro lidi kolem nás, které nosíme v srdci

Rádi bychom představili další aktivitu naší farnosti, která volně navazuje a doplňuje misijní projekt Modlitby za ulice. Letošní Jubilejní rok nás vybízí k vyprošování daru víry a jako poutníci naděje můžeme přiblížit Krista nejen lidem v ulicích Pardubic a okolí, ale i lidem nám jinak blízkým, těm, které konkrétně známe, tetičce v Americe, kamarádovi z fotbalu, spolužačce ze školy, kolegovi v práci, sousedce přes plot apod. Vedle modliteb za ulice bychom tak soustředili pozornost i na modlitby za konkrétní lidi, které třeba každý den potkáváme, nebo je jinak nosíme v srdci. Ačkoli nemusíme znát ani jejich jméno, můžeme jim vyprošovat dar víry.

Jde tedy o to, abychom od června do září věnovali každý den chvilku našeho času modlitbě za člověka, kterému bychom přáli poznání Krista a jeho lásky k nám. K tomu by nám mohla pomoci kartička, která každodenní modlitbu může zájemcům připomenout. To znamená, že vyplněnou kartičku můžeme mít doma na ledničce, jako záložku v knížce, na botníku, u postele, zkrátka někde na očích. Na jedné straně kartičky je krátká střelná modlitba o dar víry s volným místem na dopsání jména člověka, za kterého se modlíme. Na druhé straně je pro nás podpora Ježíšovými slovy. Pod nimi je vyhrazené místo pro naši vlastní modlitbu, kterou se chceme za dotyčného modlit. Bůh sám bude konat svou práci v duši toho člověka a možná dopad našich modliteb neuvidíme. Stejně tak ale můžeme být svědky zázraků. Nechme se Bohem překvapit. Aktivitu více představíme na farním festivalu 25. 5. 2025, ze kterého si budete moci odnést své první kartičky, později pro vás budou k dispozici na stolcích v kostelích. Zájemci se totiž mohou modlit i za více lidí najednou, které si buď napíší na jednu kartičku, nebo budou mít pro každého člověka kartičku samostatnou. Záleží jen na vás. Každou 3. neděli v měsíci budeme mši svatou obětovat za dar víry pro lidi, za které se my farníci modlíme. Navíc se v modlitbě můžeme spojit každý čtvrtek při adoraci od 18,30 do 20 hodin v kostele sv. Jana Křtitele.

• Věra Pavlíčková a Olga Tenková

Pastorační rada 24. dubna 2025

Prvním bodem bylo zhodnocení aktivit. Přesun křížových cest do kostela sv. Jana nebyl problémem, a na Velký pátek byly dokonce tři možnosti, všechny pěkně využity. Padl návrh udělat v příštích letech křížovou cestu nebo pašije na valech u zámku. Velikonoční bohoslužby byly ve všech kostelích hodnoceny velmi pozitivně. S kladným ohlasem se setkala i 24hodinová adorace u Božího hrobu v kostele sv. Bartoloměje. Hovořilo se o WhatsAppové farní skupině a četnosti posílaných zpráv. Nyní je zapojeno 219 lidí. Probral se v krátkosti program Farního festivalu a diskutovalo se o tom, jaké skupiny z farnosti představíme v rámci „ohlášek“.

V krátkosti byl představen program Noci kostelů, zazněly informace o probíhající úpravě presbytáře v kostele sv. Bartoloměje a rozhodlo se, že 8. června (kdy je bířmování) bude mše sv. i v klášterním kostele. V návaznosti na toto téma proběhla diskuze, kdy a jak často spojovat mše sv., aby tyto slavnosti mohla farnost prožívat případně společně. Zajímavá rozprava proběhla i nad otázkou, jak navázat na Modlitby za ulice. V této souvislosti dvě farnice přišly představit aktivitu, která se zrodila na setkání všech organizátorů farní Alfy a týká se modlitby za dar víry pro konkrétní lidi. Synodální část setkání byla z důvodu nedostatku času odložena. Příští setkání PRF bude ve čtvrtek 5. června v 19:00.

• P. Jan Uhlíř

Práce na nové podobě liturgické úpravy kostela sv. Bartoloměje zahájeny

Na konci dubna byl kostel sv. Bartoloměje na dva týdny svěřen do rukou pracovníků společnosti GRANO Skuteč. Byly totiž zahájeny přípravné práce nezbytné pro budoucí novou úpravu presbytáře v místě oltáře a v okolí náhrobku Vojtěcha z Pernštejna. Cílem první fáze realizace bylo rozebrání zvýšené části podlahy presbytáře z opukové dlažby a odstranění podkladní ložné vrstvy. Tímto postupem byly odhaleny části podzemních konstrukcí a ruby kleneb pohřebních komor, což umožnilo jejich přesné výškové a polohové zaměření. Takto získaná data budou ve spolupráci s přízvaným statikem vyhodnocena a bude navržena vhodná skladba zásypu, případně další statické opatření, jež umožní bezpečnou instalaci několikátunových pískovcových bloků.

Přípravné práce probíhají ve spolupráci s památkovým a archeologickým dohledem, samozřejmě je průběžná kontrola prací členy realizačního výboru a detailní fotodokumentace, kterou laskavě zajišťuje fotograf pan Maryška. Před provizorním zakrytím podlahy dřevěnými deskami proběhl kontrolní den – setkání zástupců realizační firmy, farnosti, architektů Pleskota a Schmidta, památkářů a v hojně míře také pozvaných médií. Na setkání byla vyjasněna řada technických detailů a také úkolů, které je třeba pro úspěšné dokončení zajistit. Do konce června budou bohoslužby probíhat podle obvyklého rozpisu. V prázdninových měsících pak bude kostel opět uzavřen pro dokončení započatého díla.

• *Za realizační výbor Lukáš Pavlík*

Zveme mladé do scholy ke sv. Bartoloměji

Zájemci o chráněnou hudbu jsou zváni do „mladší“ scholy ke sv. Bartoloměji. Scházíme se nepravidelně od podzimu 2024. Zpíváme na mši sv. v 9 hodin, termíny zkoušek jsou na domluvě. Kontakt a bližší informace:

Marie Sychrová, tel.: 605 135 027

Napsali jste

Cyklovýlet ministrantů na Kunětickou horu

V pátek 4. dubna si ministranti spolu s otcem Piotrem a Františkem Traxlerem udělali společný výlet na kolech na Kunětickou horu. Cestou zpět jsme se zastavili na výbornou zmrzlinu. Děkuji všem za účast a jsem rád, že můžeme společně chvíle trávit nejen u oltáře, kde sloužíme Bohu, ale také na lidské rovině, kde se můžeme líp poznat.

• *Piotr Antkiewicz*

Diecézní setkání mládeže

5. dubna proběhlo v Hradci Králové diecézní setkání mládeže. Mládež naší farnosti se vydala na cestu vlakem. Setkání odstartovalo ve Filharmonii Hradec Králové – přítomen byl diecézní biskup Jan, pomocný biskup Prokop a emeritní biskup Josef. Po společném programu byl čas na workshopy a společnou aktivitu: modlitby za město Hradec Králové. Na závěr setkání se v Katedrále Svatého Ducha sloužila mše svatá.

• *Piotr Antkiewicz*

Víkendové setkání dětí připravujících se na první svaté přijímání

Děti, které se připravují na první svaté přijímání, prožívaly víkendové setkání na faře v sobotu 12. dubna. Na programu byly pestré aktivity. Děti v parku odehrály křížovou cestu, připomněly si to všechno, co Pán Ježíš prožíval na cestě umučení a smrti. Byl samozřejmě čas i na zábavu, kvízy týkající se mše svaté a bible. Večer proběhla v kostele sv. Jana Křtitele adorace. Radostným okamžikem byl společný zpěv písně Čistá jak studánka. Po návratu na faru byl čas na film. Po přespání se děti zúčastnily mše svaté na Květnou neděli.

Všechno, co se děti během přípravy dověděly, směřuje k setkání s Ježíšem ve slavení eucharistie. Děti si prohlédly liturgické nádoby, hostie a víno ke mši svaté. Vzácné nádoby vypovídají o drahocennosti daru, který je naplňuje.

Děkuji všem za pomoc v přípravě: Lucce Žárské, Zuzce Kalivodové, Karolíně Duškové, Petře Benešové a ostatním rodičům, kteří napekli sladkosti.

• *Piotr Antkiewicz*

Znovuzrozená

Je Bílá sobota, 19. 4. 2025. Na tento den jsem čekala více než dva roky. Je to doba, která uplynula od počátku cesty, na kterou jsem byla nečekaně a nezaslouženě pozvána. A dnes se to má stát. Dá-li Bůh, na konci dnešního večera již nebudu stejná. S chvějícím se srdcem, avšak naplněným radostným očekáváním přicházím na smluvené stanoviště před faru. Setkávám se zde s ostatními čekateli křtu. Jejich tváře jsou mi blízké. Za rok a půl naší společné cesty je všechny vnímám jako svoje přátele. Seřadíme se do domluvených dvojstupů a vydáváme se pomalým průvodem za otcem Janem a ministranty na farní zahradu naplněnou lidmi a shromažďujeme se kolem ohně. Pozoruji tváře ostatních. Jsou ozářené plamenem, jejich oči jsou upřené do nitra světla. Po chvíli je oheň požehnán a velikonoční Paškál zapálen. A plamen této svíce se nám stává nadějí. Nadějí na pravé Světlo, které osvětluje každého člověka. My kráčíme vstříc té Naději, vstříc Světlu. Vydáváme se do průvodu a po chvíli vstupujeme do ztemnělého kostela. Slova „Světlo Kristovo“, která zazní po vstupu do kostela, předznamenávají proud světla, které se nesměle začíná šířit od jednoho ke druhému. Plamen se předává z ruky do ruky, jiskry rozechvívají tmu a celý kostel se začíná postupně plnit zlatavým třpytem.

Všichni zaujímáme svá místa v kostelních lavicích a zaznívají první slova.

Jsou jako ozvěna pradávných příběhů: Slova O Stvoření, O Abrahámově oběti, O přechodu Rudým mořem, O spáse všem zdarma nabídnuté. Dnes ke mně promlouvají se zvláštní symbolikou. Jako bych také já kráčela Rudým mořem, opouštěla starý svět a vcházela do nového. Když zazní „Sláva na výsostech Bohu“, celým kostelem proběhne vlna světla a zvuku. Kostelní zvony, hudba, zpěv, radost. To vše mnou proudí. A srdce se chvěje. Posloucháme evangelium podle sv. Lukáše. O ženách s voňavými mastmi, o jejich zděšení z prázdného hrobu, o hlase andělů, o porážce smrti. O příběhu, který mění dějiny, o jistotě, že smrt nemá poslední slovo.

Následuje radostné kázání otce Jana, které je pohlazením pro duši každého, kdo má srdce otevřené pro dobro. A je také předzvěstí pro nás, čekající. Předzvěstí okamžiku, na který jsme se dlouho připravovali. A pak to přichází: „Ať předstoupí ti, kteří mají být přijati do společenství církve a přijmou svátosti“. Zaznívají naše jména. Otec Jan stojí u křtitelnice a prosí o zázrak. O proměnu vody ve Vodu Živou. O to, abychom my mohli vstoupit do tohoto očistného pramene. Jednohlasně se zříkáme hříchu, ducha zla i všeho, čím se pyšní. Předstupuji spolu se svojí kmotrou. Její ruka spočívá na mém rameni. Vyznávám se ze své víry. Skláním hlavu. „Křtím Tě ve jménu Otce, i Syna i Ducha svatého“. Trojí proud vody smývá vše špatné, mé staré Já odplouvá. Znovu se rodím a vstupuji do Světla. Očekávám slzy, ale je to jinak. Zaplavuje mě proud radosti. Zvedám hlavu a přes mokré vlasy, které visí přes obličej, nic nevidím. Směju se nahlas. Jako opilá se snažím zaujmout místo, které mi bylo v ranním nácviku obřadu určeno. Dostáváme bílá roucha a zapálená křestní svíce v mé ruce září jako pochodeň, kterou Bůh vložil do mého nitra.

Po chvíli následuje další milost. Svátost biřmování. Naše čela jsou pomazána svatým křížmem. „Přijmi pečeť darů Ducha svatého“. A já ji přijímám. Přijímám tyto dary. Moudrost, Sílu, Lásku, Zbožnost. Olej mě hřeje na čele a přestávám vnímat čas. Slavnost však pokračuje a my nově pokřtění se jdeme rozdělit o světlo s ostatními. Můj plamínek křestní svíčky se stává pochodní. Vydávám se do kostelních lavic. Na kratičkou a vzácnou chvíli se stávám nositelem světla pro ostatní.

Sotva se stihneme nadechnout, rychle se blíží vrchol této slavné noci. Chvilé, na kterou se nelze připravit jinak než otevřít srdce. První svaté přijímání. Splnutí v jedno. Přijímáme pod obojí. Tělo Kristovo, Krev Páně. Srdce mi buší. Síla tohoto okamžiku mě přemůže. S překvapením si sedám, avšak zároveň se někde uvnitř vznáším a cítím, jak mnou proudí život. V úplném závěru večera přicházejí naši přátelé z kurzů Alfa, Beta, Gama – Věrka a Petr. Přišli nás přivítat do církevního společenství. Zaznívají rozechvělá a upřímná slova poděkování. Vřele se objímáme. Dostáváme dárky a kytičku. Také my nově pokřtění ústy své nejmladší zástupkyně Markétky děkujeme za doprovázení a podporu otci Janovi a Lence.

V radostné euforii se ocitám v obležení svých nejbližších, kteří mě dnes přišli doprovodit. Naše radost je sdílená a opravdová.

Domů se dostáváme až po půlnoci. Teprve v tichu mi vše dochází: Dnes jsem se znovu narodila. A tak tiše šeptám: Děkuji Ti, Pane, za tuto noc, ve které jsi mi dal nový život a děkuji za radost, kterou jsi mě naplnil. A dej, ať dokážu nosit světlo, které jsem dnes přijala a každý den svého života vnímat Tvoji blízkost a radovat se z ní.

• Irena Zálešáková

Večer mladých aneb Kdo jsem?

V pátek 25. dubna se uskutečnilo na faře v Pardubicích vikariátní setkání křesťanské mládeže ve věku od 13 do 19 let. Na akci bylo 18 přihlášených mládežníků, 5 dobrovolníků a 2 kněží.

Setkání začalo pozvolna ve farním sále. Každý příchozí byl vítaný! Na začátku jsme dali seznamky – měli jsme se představit pantomimou zvířete začínajícího na stejné písmeno jako naše jméno. Po seznamkách jsme si udělali procházku do klášterního kostela Panny Marie, kde nás čekaly chvály a modlitba. Z kostela jsme šli zpátky na faru na první dávku palačinek.

Následně jsme mládežníky rozdělili do 4 skupin s úkolem vytvořit erb se společnými znaky. Bylo to skvělé! Každá skupinka přišla se svým jedinečným erbem! Po druhé dávce palačinek jsme si v kroužku vyzkoušeli ještě aktivity: „Řekni o sobě 3 slova, která tě charakterizují“ nebo „Popiš svého kamaráda třemi slovy.“ Bylo skvělé slyšet, jak nás vnímá i okolí. Pak už jsme si dali společnou modlitbu s naší vikariátní svíčkou z Diecézka a nakonec jsme se společně vyfotili.

Akce se nám velmi vydařila, celým setkáním nás provázela přátelská a usměvavá atmosféra – bylo to společenství mladých v pravém slova smyslu. Moc se těšíme na další setkání.

• Viktor Karaba (vikariátní zástupce mládeže Pardubice)

Velikonoce v Klášterním

I letos jsme měli v pardubickém klášterním kostele možnost prožít velikonoční triduum ve zvlášť krásné podobě – skrze bohoslužby určené rodinám s dětmi. Máme velkou radost, že i ti nejmenší mohli prožít liturgii největších křesťanských svátků a přiblížit se tajemství Kristovy oběti a zmrtvýchvstání způsobem, který je jim srozumitelný a zároveň hluboký. Na Zelený čtvrtek kněz myl nohy dětem, které se připravují na první svaté přijímání, čímž jsme si připomněli službu a pokoru Ježíše při poslední večeři. Na Velký pátek děti společně nesly kříž k uctívání a také se aktivně zapojily do liturgie čtením pašijí. Bílá sobota nabídla evangelizační okamžiky – během obřadů byly otevřené dveře kostela, a tak do něj v průběhu hojně nahlíželi i účastníci a diváci pardubického půlmaratonu. Vigilií jsme zakončili radostnou oslavou Vzkříšení. Velké poděkování patří všem, kdo se na přípravě a průběhu těchto bohoslužeb podíleli – P. Piotrovi, P. Jendovi, liturgické asistenci, kostelníkům, lektorům, ministrantům a v neposlední řadě muzikantům a zpěvákům, kteří svým nasazením a krásným zpěvem obohatili každou z bohoslužeb.

• David Kalivoda

Společenství mladých rodin

Společenství mladých rodin se v naší farnosti začalo scházet v listopadu roku 2023. Od té doby se vidáme během školního roku pravidelně každý měsíc, většinou na faře, ale i na dalších místech. Ve středu 30. dubna jsme se, stejně jako v loňském roce, setkali na zahradě u Terky a Davida Špeldových, kteří naše spolčo vedou.

A byla to opět opravdu vydařená akce. Většina dětí přijela v převlecích za čarodějnice a čaroděje a i my dospělí jsme si odpoledne moc užili, opekli špekáčky a popovídali.

Všem zúčastněným děkuji za příjemně strávený čas a za možnost se takto setkávat se skvělými lidmi, kteří jsou si blízcí. Těším se na další setkávání.

• *Barbora Vančurová*

Křest ve Svítkově

O velikonočním pondělí jsme se sešli ke slavení mše svaté v kapli Narození Panny Marie ve Svítkově. Již tomu bude zanedlouho rok od doby, kdy se ve Svítkově přestaly sloužit pravidelné bohoslužby, a tak jsme se my místní těšili, že se opět sejdem v „naší kapličky“ s Pánem. Pro nás všechny přítomné se stala tato mše svatá nezapomenutelnou. Možná poprvé od svého vzniku kaplička zažila křest dospělého. Křest přijal můj tatínek Pavel, který již druhým rokem bojuje se závažnou nemocí. Otec Jenda s tatínkem o možnosti křtu mluvil ještě v době, kdy byl ještě zcela zdrav.

V té době ale nebyl zcela rozhodnut, vše bral velmi zodpovědně a vážně. Po celý můj život nebyl nikdy proti, když jsme chodili na mše, prožíval s námi radostné chvíle křesťanského života jako první svaté přijímání nebo biřmování.

Ve chvíli, kdy byl hospitalizován v nemocnici, jsme mu donesli malý modlitebník a růženec a byl za to velmi rád. Když jsme od něj odcházeli, vždy jsme se loučili udělením křížku na čelo. Před Velikonočními tatínek poprosil, že by rád s námi na mši. Tuto prosbu jsme samozřejmě moc rádi chtěli splnit. V neděli v Rosicích na Zmrtvýchvstání Páně jsme se před otcem Jendou zmínili, že se druhý den uvidí s celou naší rodinou. Nastalo pondělí podvečer, vše bylo připraveno ke slavení mše svaté, chyběl již jenom otec Jenda. Když přijel a přivítal se se všemi přítomnými, přišel k tatínkovi a zeptal se ho, zda by nechtěl být pokřtěn, že na to myslí od včerejšího dne, ale nechává tomu volný průběh tak, jak tomu chce Pán. Bylo to pro nás překvapení, ale rozhodnutí bylo jasné. Nastala tedy chvíle, kdy jsme při mši svaté nejen slavili Zmrtvýchvstání Páně, ale také začátek nového života, života s Bohem. Vzpomínali jsme také na zemřelého Svatého otce Františka. Otec Jenda vše krásně uvedl a vysvětlil, co se bude dít. Bylo to velmi silné pro tatínka, celou naši rodinu i pro všechny přítomné. Čas utíká, mnohé se v našich životech změnilo a naše rodina se stále učí a sžívá s nastalou situací, ale nyní prožívá obrovskou milost, kterou nám Pán seslal. Od přijetí křtu je tatínek klidnější, raduje se a děkuje, je mu lépe i fyzicky. Každý večer, když mu přeji dobrou noc, se loučíme tak, že udělujeme křížek nejen já jemu, ale i tatínek mně a vzpomínáme přitom, jak to bylo krásné. Dá-li Pán, až bude tatínkovi lépe, rád by navštěvoval mše svaté a prohluboval svou víru. Děkujeme otci Jendovi, že u nás sloužil tuto mši svatou. Ovšem největší dík patří našemu Pánu, že skrze Ducha svatého seslal nápad otci Jendovi pokřtít tatínka, že i v těžkých zkouškách máme důvěřovat jeho vedení a že se můžeme stále radovat. Děkujeme mu, že je tatínkovi nablízku, a že přináší klid do našich životů.

• Jitka Bořilová

Jak mládež slavila velikonoční oktáv

Při velikonočním týdnu se netrhly nejen dveře kostela, kam na velikonoční obřady přicházelo spousty věřících, ale také dveře našeho Salesiánského střediska pro mládež. Během velikonočního oktávu zde probíhala akce určená mládeži od 11 do 20 let.

Společně jsme zde prožívali Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu, oslavu Vzkříšení a následnou neděli.

Během Zeleného čtvrtku jsme si představili jednotlivé dny, které nás čekají, zapojili se do bohoslužeb jak ministrováním, tak ve schole, prožili modlitbu za kněze, adoraci v Getsemanech a pesachovou večeři. Na Velký pátek jsme společně s rodinami od salesiánů vyrazili na křížovou cestu do okolí Chrudimi. Nechyběly velkopáteční obřady, večerní film s inspirativním pohledem na víru a den jsme každý sám zakončili bděním u Ježíšova hrobu. Na Bílou sobotu jsme vyrazili na hru po Pardubicích, kde jsme plnili všemožné úkoly, které nám pomohly více se sblížit a spolupracovat. Odpoledne a večer byly ve znamení velkých příprav na oslavu Velké noci. Někteří účastníci byli povzbudit Tomáše Zamastila při jeho křtu, jiní se zapojili do vigilie ve středisku. Společně jsme se zase setkali na velkou oslavu Vzkříšení v sále, kde jsme se spojili i s ostatními účastníky sobotní bohoslužby u Salesiánů. Protančili jsme doslova celou noc, nabarvili vajíčka, měli možnost si popovídat, hezky se naladit, a hlavně oslavit ty nejdůležitější křesťanské svátky v roce.

• *Tereza Traxlerová*

Malá zpráva o velké pouti

V sobotu 26. 4. 2025 se uskutečnila v rámci Jubilejního roku 2025 pouť pardubické farnosti do Katedrály Svatého Ducha v Hradci Králové. Způsob putování si každý zvolil podle svých možností a schopností: pěšky, na kole, vlakem s možností putování alespoň po Hradci Králové nebo vlastním dopravním prostředkem. Základem pouti byla mše svatá v katedrále ve 12.00 hodin za účasti přibližně 80 poutníků.

Bylo velice milé, že se u oltáře sešli společně všichni duchovní pardubické farnosti. Mši svatou vedl otec biskup Mons. Josef Kajnek. Při mši svaté jsme v duchu mysleli i na probíhající pohřeb papeže Františka, vždyť touto poutí jsme naplňovali jeho přání „Poutníků naděje“. V obětním průvodu jsme přinášeli a Pánu předkládali úmysly svého putování. Během mše svaté připomněl otec biskup krásnou zajímavost: na den přesně před 28 lety - tedy v sobotu po svátku svatého Vojtěcha, 26. 4. 1997 - probíhala na Velkém náměstí v Hradci Králové mše svatá a následné setkání s tehdejším papežem Janem Pavlem II. Po mši svaté a nezbytném společném fotografování následovala prohlídka biskupství a výtečné občerstvení, které nám v prostorách Nového Adalbertina připravila rodina Strouhalova. Závěrečným bodem programu bylo vřelé setkání s P. Antonínem Forbelským a prohlídka kostela Božského Srdce Páně na Pražském Předměstí v Hradci Králové, kde je otec Forbelský správcem. Povzbuzení na duchu i na těle jsme se už pak vraceli zpět do svých domovů. Tato pouť byla doprovázena nejen krásným slunečným počasím, ale jistě i Božím požehnáním. Byla příležitostí se setkat a lépe poznat mezi sebou navzájem. Jen je škoda, že zde nebyly zastoupeny ve větším počtu i mladší věkové kategorie, které také do farnosti patří.

• *Marcela Sedláková*

Velikonoční krabice – poděkování

Jak jsem slíbila, zveřejňuji zde fotku rozzářených očí s velikonoční krabicí. Na Ukrajině krabice předává paní Erika Kapusteje – maminka Vasyly Kapusteje.

Celkem jsme Vasylovi předali 24 krabic, většinu z nich darovali farníci z našich pardubických kostelů. Srdečně děkujeme za vaši štědrost!

• Olga Tenková

Příprava dětí na první svaté přijímání u Salesiánů

V neděli 11. 5. v 9:00 bude v kostele sv. Václava slavit své první přijímání eucharistie čtrnáct dětí.

Termín vyšel na čtvrtou neděli velikonoční, to je na neděli Dobrého pastýře, což je hezky symbolické, neboť se děti celý školní rok připravovaly každý pátek metodou Katecheze Dobrého pastýře pod vedením Marie Zimmermannové a Marie Burgertové. Od ledna se staly součástí přípravy také čtyři odpolední setkání dětí s rodiči, katechetkami a P. Jiřím Cahou SDB. Zde formou společné práce mohly zpracovat a promýšlet podobenství o našem spojení s Ježíšem, přítomnosti Božího království v nás a kolem nás a sílu velikonočního tajemství pro náš život, které můžeme pravidelně prožívat každou neděli při mši svaté. Poslední setkání se konalo v kostele, aby si každý mohl znovu uvědomit dary, které dostal ve křtu a které svaté přijímání posiluje a rozvíjí. Součástí byla i příprava na svátost smíření na základě evangelia o Milosrdném otci doplněná o návštěvu každého dítěte ve zpovědní místnosti, kde mohlo Jiřímu položit nějakou otázku. Celkem deset rodin se nyní může těšit na slavení první svátosti smíření a zejména pak na nedělní slavnost, na první přijetí živého Krista.

• Marie Benáková

Centrum Don Bosco hledá Týmáka na Kurzy přípravy na život

Na sedm víkendů ve školním roce 2025–26 hledáme mladého muže (18–25 let) do týmu Kurzů přípravy na život. Jde o víkendové pobyty pro mladé lidi z dětských domovů (věk 14–18 let). Kurzy fungují jako socioterapeutická skupina. Mladí lidé se učí praktickým dovednostem, ve chvílích volna je prostor i na budování přátelských vztahů. Kombinujeme zážitkové aktivity, sdílení ve skupině, přednášky, prezentace, praktické bloky, nácviky komunikace apod. Opakovaně se věnujeme tématům jako finanční gramotnost, hledání a udržení práce, riziko závislosti, péče o dítě, řešení krizí, posilování vůle apod.

Co Týmák dělá? Účastní se celého víkendového programu, zapojuje se do jednotlivých aktivit, snaží se komunikovat s našimi mladými, je jim jakýmsi kamarádem a vzorem. Pomáhá se zajištěním praktických věcí v průběhu kurzu. Předpokladem pro práci Týmáka je zájem o tuto činnost a hlavně o naše mladé, schopnost pracovat v týmu, ochota učit se a pracovat na sobě. Týmák získá cenné zkušenosti ze skupinové práce, možnost navázat inspirativní vztahy a samozřejmě případné potvrzení o absolvované praxi. Po domluvě nabízíme i menší finanční odměnu.

Jedná se o tyto víkendy: 31. 10. – 2. 11. 2025; 5.–7. 12. 2025; 16.–18. 1. 2026; 20.–22. 2. 2026; 27.–29. 3. 2026; 24.–26. 4. 2026; 29.–31. 5. 2026.

Našli jsme Tě? Kontaktuj, prosím, vedoucí programu Kurzů, Bc. Barboru Jonášovou (736 189 553 • jonasova@dozivota.cz). Více informací na www.dozivota.cz nebo facebook.com/dozivota. Nebo osobně u P. Václava Čunka SDB (731 600 070).

Pozvánka na benefiční koncert pro Charitu

Srdečně vás zveme na benefiční koncert Chlapeckého sboru BONIFANTES, který se uskuteční v úterý 10. června 2025 od 17:00 v kostele sv. Bartoloměje. Pod taktovkou dirigenta Jana Míška podpoříme Oblastní charitu Pardubice. Přijďte si vychutnat krásný hudební zážitek a současně pomoci dobré věci!

Sbírka potravin: Vybrali jsme přes 2 tuny pro potřebné

V sobotu 26. dubna 2025 jsme se zapojili do celostátní Sbírký potravin. Díky štědrosti dárců a nasazení dobrovolníků se nám podařilo vybrat celkem 2 189,57 kg potravin: v Albertu na ulici Jana Zajíce v Pardubicích 752,95 kg; v Kauflandu na Bělehradské v Rosicích 1 087,34 kg a v Lidlu v Chocni 349,28 kg. Všechny potraviny pomohou rodinám v krizi, seniorům v tíživé situaci, matkám samoživitelkám a dalším lidem v nouzi. Všem dárcům i dobrovolníkům srdečně děkujeme za projevenou solidaritu!

Za Charitu Pardubice Kryštof Matula

Rozhovor

Rozhovor s Maruškou Benákovou

Blíží se Farní festival (neděle 25. 5.), a tak jsem oslovil hlavní koordinátorku akce, Marušku Benákovou, a zeptal se nejen na tuto plánovanou akci.

(Rozhovor vedl Jan Uhlíř.)

Maruško, obvyklá otázka na začátek: Mohla by ses nám trochu představit?

Jsem pardubická rodačka, můj věk začíná trojkou a v dětství a mládí mě hodně formovali jak skauti na faře, tak salesiáni. U salesiánů jsem také poznala svého muže, Pepu, s kterým máme dva krásné syny (6 a 9 let) a bydlíme už osm let v Cholticích. V současné době pracuji na několik částečných úvazků pro různé organizace v Salesiánském centru, jako fundraiserka, PR pracovnice, provozní pro ubytování apod.

Jak jsi se k práci u Salesiánů dostala? Co Tě na ní baví a naplňuje?

S Pepou jsme po svatbě u salesiánů přechodně bydleli a náš pokoj sousedil s Centrem Don Bosko (CDB), tím jsem poznávala jejich práci. Léta tam pracoval můj kamarád z dětství, Vojta Peterka, a zrovna když mu diagnostikovali rakovinu, končila mi rodičovská dovolená s druhým synem.

Domluvila jsem se tedy v CDB, že za Vojtu dočasně zaskočím, aby se mohl soustředit na léčbu. Vojta už všechny jistí z nebe, a tak jsem na jeho pozici v CDB zůstala, rozšířila její záběr a část zbývající do plného úvazku jsme spolu se salesiány doplnili prací pro Středisko mládeže a provoz Salesiánského centra jako celku.

Co mě baví a naplňuje? Je to práce přesně pro mě. Nejsem moc ráda vidět, ale miluji vytváření zázemí a jsem ráda, když jsou ti „v první linii“ spokojení a můžu jim pro jejich práci vytvořit ty nejlepší podmínky. Jako malá jsem snila o tom, že budu asistentkou velkého šéfa :-). Moji kolegové sociální pracovníci z CDB jsou každodenně v kontaktu s mladými z dětských domovů, s jejich těžkými životními příběhy. Bratři salesiáni a další zaměstnanci a dobrovolníci Střediska mládeže věnují svůj čas místním dětem, mládeži a rodinám. Na to vše jsou potřeba peníze, je o tom potřeba komunikovat navenek a děje se to v prostorách, které musí někdo uklízet, pronajímat apod. Zároveň úplně o kontakt s lidmi ochuzena nejsem, komunikuji s nájemci, se salesiánskými skupinami, které sem přijíždí, občas se mihnu v páteční oratoři. Zásadním zaměstnaneckým benefitem je, že mám v práci kostel, kam se mohu přijít občerstvit. To je k nezaplacení. Stejně jako výborní kolegové a šéfové. Ano, neplujeme tu na růžovém obláčku, občas se na něčem neshodneme, děláme chyby apod. Ale z komunikace jsem opravdu nadšená. O všem lze mluvit, vše lze řešit.

Máš před jménem titul ThLic. Mohla bys nám objasnit, co jsi studovala, jaké téma své licenční práce sis zvolila a co jsi ze studií ve své nynější práci využila?

Celý gympl jsem směřovala spíše k matematice, ale po téměř ročním dobrovolnickém pobytu ve Francii s komunitou Chemin Neuf jsem se rozhodla pro studium katolické teologie na KTF UK v Praze. Moje diplomka se zabývala katechetikou, ke které mám blízko, licenciátka byla pro mě samotnou poněkud překvapivá. Můj výborný profesor, Vojtěch Novotný, mi nabídl, že by se hodilo zpracovat časopis Nový život, který vycházel v českém katolickém exilu v Římě v letech 1949–2001. Soupis všech jeho dvanácti tisíc článků mi dal opravdu zabrat, ale otevřel mi nekonečný obzor. Ty články zachycují nejen dějiny našich českých emigrantů a jejich příběhy na nejrůznějších místech světa, ale třeba také celý druhý vatikánský koncil – aktuální reportáže a komentáře. O Novém životě bych mohla mluvit dlouhé hodiny. Hezká náhoda je, že byl v Římě tištěn v salesiánské tiskárně :-). Ze svých studií čerpám všude, jak doma, tak v práci, mezi přáteli. Klíčová je pro mě nauka o Trojici. Že Bůh je jeden i tři. Jednota v mnohosti. Ne nějaký laciný kompromis, ale opravdová integrace různosti. A to číselo i z těch příběhů exilových osobností. Tomuto vzoru se chci přibližovat, i když je samozřejmě nedostižitelný. A nakonec je tu ta matematika. Na Bohu je fascinující, že nám plní naše sny, i když jinak, než jsme si třeba představovali. A tak jsem jak při studiu, tak nyní při práci, využila svou zálibu v matematice a excelových tabulkách naplno. Kolegové jsou spokojeni, že to mnoho procesů usnadnilo, za což jsem velmi ráda. Jsem hrdá teoložka, matematicka a trochu překladatelka.

Nyní trochu více k Farnímu festivalu. Tato akce navazuje na předchozí léta.

Mohla bys nám připomenout tuto historii?

Kořeny farního festivalu jsou opravdu hluboké.

Už „odnepaměti“ (čti „bylo mi tak deset“) se jednou za rok farnost „z města“ a salesiáni potkávali kolem dne dětí na **Dni dětí a rodin** na salesiánském hřišti. Paralelně se u salesiánů také v květnu konalo celorepublikové setkání Salesiánského hnutí mládeže, tzv. Festival SHM. Ten kolem covidu dostal jiný formát a když se hledalo, co dál se Dnem dětí a rodin, vznikl v týmu kolem George Woclawka za salesiány a otce Piotra, Libora Wawracze a Zdeňka Lukavského za farnost nápad rozšířit ho na setkání **celé farnosti, všech generací**, a pozvat na něj i naše sousedy a přátele. Tak se v roce 2022 a 2023 uskutečnily první ročníky Křesťanského festivalu. V roce 2024 jsme KF z organizačních důvodů spojili se slavnostním otevřením Salesiánského centra, přesunuli ho na neděli a OteFEST byl opravdu velkoformátový: hodně hostů, hodně lidí.

Čím bude letošní akce jiná a od těch předešlých odlišná?

Když pominu OteFEST, tak tento Farní festival je poprvé ve své historii v neděli. Valná většina nedělních mší v ostatních kostelích je zrušená. Chceme totiž podpořit to, abychom se jako farnost nesešli pouze na té „záživné“ části programu – což je také velmi hodnotné, ale abychom **VŠICHNI SPOLEČNĚ** slavili eucharistii. Pokud jde o program po mši svaté, letos jsme zkusili nezvat hosty - ani na přednášky ani na hudební vystoupení. Chceme se představit jedni druhým, připravit různorodý program pro sebe navzájem. Proto Farní festival – farnost pro farnost.

Proč nese tento název slovo festival? Někteří lidé se tohoto slova bojí.

Zde uplatním svou překladatelskou/jazykovou vášeň :-). Slovo festival pochází z latinského slova festivus, to znamená „slavnostní“ nebo „radostný“. Je odvozeno od podstatného jména festum, což znamená „svátek“ nebo „slavnost“. Jedná se tedy o radostnou událost. U nás půjde o slavnostní setkání celé farnosti, které zahájíme společně mší svatou a eucharistické společenství pak rozšíříme o setkání u dobrého jídla a různých činností. Rozumím však tomu, že při slově festival si člověk spíš vybaví Rock for People nebo akci, která je sice hezká a plná hudby, ale zbyde po ní jen hromada nepořádku a plastových kelímků. I přesto chci všechny pozvat, abychom se zkusili vrátit k latinským kořenům tohoto slova.

Pro koho je akce určena a jaký bude program?

Co bys doporučila rodinám a co seniorům?

Jak jsem již zmínila, akce je „pro všechny“. A to nejen co se týče věku, ale i osobního zaměření. Ráda bych pozvala také ty, kteří nemají rádi „velké akce“. Bude tu dost místa i pro ty, co se raději trochu schovají a pozorují, nebo prohodí jen pár slov s blízkými lidmi. Nabídka programu je pestrá, nikdo do něj však není nucen. Po mši svaté v 10:00 bude následovat společný oběd. Od 13:30 do 15:00 si budete moci vybrat z pestré nabídky stanovišť (tvorba svící a sítí pro Ukrajinu, fotbal, volejbal, pétanque, zpěv s harmonikou, beseda s poutníky, kteří byli v Římě, tancování, drobné tvoření apod.) Program zakončíme společnou modlitbou. Úplně si netroufnu doporučovat něco plošně rodinám či seniorům, každý má rád něco trochu jiného v jakémkoli věku.

Ale starší generaci chci pozvat třeba právě na harmoniku s Milošem Žeravíkem. A pokud by měl někdo problémy se k salesiánům dopravit, může se nás obrátit, rádi pomůžeme.

Je to akce farnosti - tedy nás všech z Pardubic a okolí.

Jak bychom se mohli podílet na přípravě? Je to vůbec potřebné?

Pomoc velmi uvítáme. I když je festival letos mnohem menší, než byl OteFEST, bude třeba postavit stany, lavičky, obsluhovat stánky s občerstvením a jednotlivá stanoviště.

Atmosféru festivalu také tvoří upečené buchty nebo slané drobnosti. Mé heslo pro velké akce je, že čím více dobrovolníků, tím méně práce pro každého z nás. Pokud se můžete zapojit, kontaktujte buď přímo mě (benakova@dozivota.cz) nebo vyplňte dobrovolnický formulář na webu farnosti nebo salesiánů. Je to sice takové „méně osobní“, ale velmi to usnadňuje organizaci. Ty, co se nemohou zapojit, prosíme o modlitbu za zdárný průběh akce. Děkuji.

V červnu nás čeká také první svaté přijímání. Pamatuješ si na to své? Utkvělo Ti něco z přípravy? Případně jak bys na tento okamžik chtěla doprovodit své děti?

U svatého přijímání jsem byla poprvé ve čtyřech letech. Moc si z toho nepamatuji, ani z přípravy, ani z události, ale jelikož si nepamatuji skoro nic ani z prvního stupně základní školy, myslím, že věk v tom nehraje roli. Co ale vím od rodičů, je, že prvním svatým přijímáním se z dítěte, co kope nožkami do kostelní lavice a chce pořád běhat kolem kostela, stalo dítě, co dává pozor, co se děje a chce se na setkání s Pánem Ježíšem dobře připravit. Mamka mě vždycky učila, že Bůh je láskyplný a odpouštějící. Svaté přijímání je pro mě dodnes speciálním setkáním s ním. I se svátostí smíření mám jen dobré zkušenosti. Tohle bych přála svým dětem. Moji kluci asi nebudou hned sedět v lavici jak pěna, kostel je někdy nudí. Ale Katechezi Dobrého pastýře s mojí mamkou, Marií Zimmermannovou, mají velmi rádi, kladou důležité otázky, někdy mě až překvapí svou hloubkou. Ježíše berou jako někoho blízkého, s kterým v životě počítají, i když se na něj třeba i někdy zlobí. Tak bych jim přála, aby se mu prvním svatým přijímáním zas o něco víc přiblížili.

Jsi člověk schopný, ale také vytížený. Navíc práce v církvi a pro druhé lidi hrozí nebezpečím vyhoření. Jak odpočíváš a jak se Ti daří držet správné nastavení práce a rodiny?

O tomhle bych mohla napsat samostatný článek... Jsem ráda, že se ptáš, protože ano, když se mě kdokoli zeptá, tak odpovídám, že mám hodně práce. A že je toho na mě někdy moc, protože mám opravdu široký záběr a stále častěji „nevím, co dřív“. Což vím, že je v církvi a v nezisku poměrně obvyklé. Chci ale říct, že mám opravdu dobré šéfy, jak v CDB, tak „u salesiánů“, kteří dbají jak na dobré platové ohodnocení, tak na to, abych se učila říkat NE, delegovat práci apod. Protože práce je opravdu mnoho, ale je také mnoho cest, jak vše vyřešit, aniž by se musel kdokoli zničit. Už roky vím, že díky traumatické zkušenosti z dětství, kdy jsem musela být dlouhou dobu jako maličká sama v nemocnici bez rodičů, mám v sobě určitou „propast“, kterou někdy zaplňuji uznáním druhých. Potřebuji být „potřebná, užitečná“.

A když díky širokým dovednostem potřebná a užitečná opravdu hodně jsem, chytám se do vlastní pasti. Jak říkal profesor Pospíšil právě na trinitární teologii, že Spasitel je jen jeden, a tak trochu vulgárně dodával, „potkáš-li lidského spasitele, tak ho kopni do pr“.* Protože když se lidé bezbřehým pomáháním vyčerpají, tak se zas někdo musí starat o ně, zničí si zdraví apod. Zároveň tu ale máme příklady svatých, kteří své zdraví pro nějaké dílo obětovali, že... Tak kdo se v tom má pak vyznat :-).

V tom je dobrá brzda právě rodina a přátelé, protože tu člověk chce být pro ně aktivně a ne, aby neustále poslouchali jeho fňukání, nebo děti odnášely matčino vyčerpání. A tak o své tendenci se přetěžovat vím, aktivně jsem na tom v terapii pracovala, a díky našim, rodině, ale právě i dobrým kolegům a nástrojům, jako jsou supervize, se v tom dál posouvám a jsem vděčná Bohu za cestu, kterou jsem ušla.

Chtěla bych to ale zakončit takovým apelem. Důvodů, proč člověk „příliš pracuje“, může být skutečně mnoho a mohou být různorodé. Někdy nás mohou i překvapit. Mám třeba kamarády, kteří hodně pracují, protože nemají nikoho, kdo by s nimi odpočíval. Tak budme nablízku.

A přijďte na Festival!

KALENDÁŘ AKCÍ | 11. – 31. 5.

	8.5.-17.5.	Farní pouť do Říma
ne	11.5.	Sbírka Kněžský seminář a formace bohoslovců (1/2)
		Slavnost Prvního svatého přijímání (9:00 kostel sv. Václava u Salesiánů)
ne	18.5.	Slavnostní mše sv. s doprovodem Komorní filharmonie Pardubice v rámci Pardubického hudebního jara (9:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Diecézní sbírka Na pronásledované křesťany
		Příprava na První svaté přijímání dětí (14:30 farní sál)
pá	23.5.	Noc kostelů
ne	25.5.	Farní festival (10:00 mše svatá u salesiánů na hřišti) - v tento den nejsou dopolední mše svaté nikde jinde ve farnosti ani v Mikulovicích, Třebosicích a Rosicích
st	28.5.	Modlitba za národ (17:30 kostel sv. Jana Křtitele)
pá	30.5.	Úklid kostela (18:45 kostel sv. Bartoloměje)
so	31.5.	Poslední májová pobožnost (18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Setkání seniorů u Salesiánů (8:00 kostel sv. Václava - začíná se mší svatou)

KALENDÁŘ AKCÍ | 1. – 22. 6.

ne	1.6.	Káva po deváté (10:00 fara)
st	4.6.	Večer chval (19:00 kostel sv. Jana Křtitele)
čt	5.6.	Svátost smíření (8:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Koncert sboru Cantus amici (18:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	6.6.	Svátost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Modlitby za kněze (17:00 kostel sv. Jana Křtitele)
so	7.6.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Večer chval (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne	8.6.	Bířmování (9:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Koncert sboru Kvintetky (17:00 kostel sv. Václava v Mikulovicích)
út	10.6.	Koncert chlapeckého sboru BONIFANTES (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
st	11.6.	Setkání seniorů (14:30 - fara)
		Uzávěrka Zpravodaje č. 4
so	14.6.	Svátost smíření pro rodiče a děti před 1. sv. přijímáním (9:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne	15.6.	Slavnost Prvního svatého přijímání (kostel sv. Bartoloměje 10:30)
út	17.6.	Začátek zápisu intencí pro měsíce červenec - září (kancelář)
so	21.6.	Mše svatá pro skauty (14:00 Podskála)
ne	22.6.	Slavnost Těla a Krve Páně + průvod (9:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Vychází Zpravodaj č. 4

www.farnost-pardubice.cz
facebook.com/farnostPardubice
instagram.com/Pardubicefarnost
